

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

pe an 150 Lei
 Pe jumătate 75 Lei
 În America pe an 3 dolari.

Iese odată în săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
 Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
 a doua și a treia oră 4 Lei.

Ceeace ne lipsește.

Omul trebuie să tindă spre desăvârșire. Întregă viața noastră nu este altceva decât o străduință continuă spre mai bine, spre mai desăvârșit. Dacă n'ar fi așa, viața noastră nu s'ar deosebi aproape într-unu nimic de aceea a animalelor, cari și ele numai spre un trai cât mai bun și cât mai ușor tind.

Omul este om și se deosebește de animale prin minte și înțelepciune, prin faptul că este în el un ceva care îl împinge spre mai bine, spre mai desăvârșit, spre o lume mai presus decât aceasta, spre ceriuri, spre Dumnezeu, care i-a dat acest suflet nemuritor și veșnic neîndestulit cu cele pământești.

Zadarnic ne amăgim cu bunurile lumii acesteia, zadarnic ne hrănim cât de bine și ne îmbogățim cât de tare, inima noastră nu este nicicând îndestulată. Pentru că ea tinde spre ceva mai mare, râvnește spre ceriuri, spre Dumnezeu, spre Acela care a făcut-o, care a legat-o de suflet, spre Acela, care este scopul nostru adevărat, dupăcum spune marele dascăl al bisericii, sfântul Augustin: »Nelinistit este sufletul nostru până nu se odihnește în tine, o Doamne!«

În râvna aceasta a sufletului spre ceriuri, spre Dumnezeu, el este însă împiedecat de trupul greoi, și de toate poftele acestuia. Trupul este pentru suflet un tiran, care-l ține ferecat în lanțuri, care-l ține orice râvnă spre mai bine, care-l silipsește să nu se gândească decât la împlinirea poftelor sale păcătoase.

Ce luptă groaznică este deci câte odată între trup și suflet, ce războiu fără cruțare, ce învâlmășeală cumplită! Și din această luptă și învâlmășeală fără seamăn de cele mai multe ori trupul ese biruitor, iar sufletul rămâne încătușat și ferecat, cu aripile tăiate, asemenea unei biete păsărele ajunsă prizonieră.

Dintre multele greutatea cu care are să se lupte bietul nostru suflet împotriva trupului celui lacom și tiran voiu aminti de astă dată împlinirea datoriștelor noastre.

Trupul este leneș și trândav dela fire. El ar mânca, ar bea, s'ar destăta cât mai mult și cât mai adeseori; munca îl cam obosește, îl scoate din ogașul obișnuit, și prin urmare se și ferește de ea. De aceea păcatul lenei este așa de obișnuit între noi. Dar lenea nu numai că este o doamnă mare care n'are de mâncare, ci mai este și perina diavolului. Este perina diavolului, pentru că nicăiri nu se simțește diavolul mai bine, decât în sufletul leneș și trândav. Acolo își face el nu numai sălaș de zi, ci chiar și de noapte, acolo își așterne, acolo doarme și boerește. Iar unde își are diavolul patul și culcușul, vă puteți închipui ce se întâmplă. Acolo toate păcatele sunt la ele acasă, și cresc și se desvoltă ea graul în pământul cel bun. Omul leneș, nelucrând, trebuie să trăiască și el. Din ce însă, că el însuși nu agonisește. Se apucă deci și fură. Trupul bine hrănit, are lipsă de petrecere: le află în bețură și în soața sa nedespărțită, în necurăție. Leneșul, neîmplinindu-și datorințele, trebuie să mințeaască, trebuie să se scuza, vorbind rău despre alții, în anumite împrejurări trebuie chiar se omoare. Iată deci cum se îngrămădesc toate păcatele în sufletul omului leneș.

La noi este foarte lătită patima bețurii, a necurăției și a furtului. Care este pricina acestor păcate? După părerea mea, sângeur numai lenea și lipsa prea mare a simțului împlinirii datorințelor noastre creștinești și cetățenești. Asta o spun toți cari ne cunosc, asta ni-o spun prietini și dușmanii deopotrivă.

Pentru ce nu ne dăm deci seama de acest mare păcat al nostru? Pentru ce nu ne punem cu tot dinadinsul toate puterile pentru a-l stărpi? Pentru ce nu întrebuițăm toate mijloacele pentru plivirea din sufletul nostru al acestui mare păcat?

Dragii mei, până nu ne vom da scama de stricăciunile pe cari ni-le face acest mare păcat, până nu ne vom hotărî cu tot dinadinsul ca să-l stărpim, nu ne vom putea ridica din starea noastră de astăzi. Asta una este sigur. Veniți deci să ne

punem pe lucru, veniți să ne hotărîm, că de azi înainte nu vom mai pierde nici o minută! Veniți să punem jurământ sfânt, că vom încunjura acest mare păcat, și atunci vom scăpa întâi și mai întâi de hoți, apoi de bețivi și în urmă de curvari și preacurvari! Da, da, pentru că să nu uitați, că lenea nu este numai o doamnă mare care n'are de mâncare, ci ea este înainte de toate perina diavolului, adevărat izvorul celor mai multe păcate, dar mai ales a beției, a tâlhăriei, furtului sau hoției și a curviei și preacurviei. Tăiați rădăcina lenei, și veți vedea cum vor începe a se usca și buruienile beției, a hoției, a curviei și preacurviei. Hrăniți în sufletele voastre păcatul lenei și veți vedea că-n loc să vă scăpați de aceste trei mari patimi, veți mai adăuga la ele și altele nouă.

Ce ne lipsește deci? Hotărîrea tare, de a stărpi din sufletele noastre păcatul cel mare al lenei. Atât și nimic altceva.

DE PRIN SATE.

Biserica nouă în Fărău.

Credincioșii uniți din comuna Fărău, județul Alba, dorind au dorit să-și clădească o biserică nouă, în locul celei vechi, care era puștică și roasă de bătrânețe. Dorul lor de demult azi este fapt împlinit și Fărăienii pot fi cu adevărat mândri de truda lor. În mijlocul satului, între pruni și meri, se ridică frumoasă și sveltă, ca o mireasă cuvioasă, noua casă a Domnului. Crucea din vârful turnului lucește până departe, vestind pe toate drumurile hărnicia unui popor bun și vrednic! Cât de mângăiat se simte Fărăianul, când, întorcându-se dela munca câmpului, ori dela târg, vede clădirea cea nouă și făcându-și o sfântă cruce își zice:

— Mulțumită Tatălui din ceriu, că am ajuns să fim și noi mândri de biserică noastră! Că prea eram în coada tuturor satelor. Acum numai un păstor bun să ne mai dea Dumnezeu și suntem și noi în rând cu toți creștinii. Ba putem spune, fără laudă, că pe mulți i-am și întrecut. Ajută-ne Doamne tot așa și pe viitor, și mărirea casei Tale este deplină!

Când s'au apucat Fărăienii de biserică lor n'aveau decât 6000 (șase mii) de lei și, încolo, nimic! Nici preot n'aveau, precum n'au încă nici până astăzi, dar au avut inimă bună, voie de lucru și isprava s'a făcut, mai minunată

decum și-ar fi putut inchipui cineva. Nu-i vorbă, nu le-au lipsit sfaturile bune și nu le-au lipsit nici conducătorii. Și având sfaturile și îndemnul, oamenii le-au ascultat, le-au urmat și roada ascultării n'a întârziat! Multă vreme s'au tot sfătuit cu Părintele Ioan Gligor, preotul din Alecuș, administratorul interinal al Fărăului și mai cu seamă cu d. Aurel Sas, fiul cel mai mare al fostului părinte Teodor, care locuiește în comună și are multă grijă de parohia văduvită. D-l Aurel s'a pus în frunte, Părintele Gligor l-a ajutat, iar Prea Onoratul Emil Pop, protopopul tractual, încă le-a stat la îndemână cu vorba și cu indemnul. Clădirea s'a început; azi s'a pus fundamentul, mâine s'au ridicat pereții, poimâne s'a tras coperișul și într-o vară casa Domnului a răsărit frumoasă și mândră, așteptându-și numai ușile, ferestrele și celelalte podoabe, ca isprava să fie desăvârșită.

Mult sprijin au avut Fărăienii dela dl Ionel Deac din Uioara, primpretorul plasei, care, însuși fiind fecior de preot, din Roșia de pe Secaș, a socotit că este cea mai sfântă datorie a sa, să ajute cu toate puterile sale un lucru atât de mare și de sfânt. Dl Deac le-a mijlocit Fărăienilor lemn de construcție din pădurile contelui Bornemissa, care s'a venit aproape în cinste. A mai mijlocit pe seama clădirii 40 măști metrice de var, pe-un preț foarte mic, dela uzinele „Solvay” din Oțele Mureșului și a ieșit deatâtea ori în comisie, fără plată, în interesul bisericii.

Și alte multe lucruri bune le-a făcut Fărăienilor dl primpretor Deac, pentru cari creștinii îi sunt adânc recunoscători și mulțumitori.

Azi biserica cea nouă din Fărău este aproape gata. Acum se pune tencuiala, ușile și ferestrele. Pe 1 Septembrie noul lăcaș sfânt va fi dat menirii sale. Creștinii se și pregătesc din greu pentru sfințire. Va fi mare și dreaptă sărbătoare. Femeile sunt pe cale să țese nește modele frumoase, cu motive naționale, pentru perdelele dela ușile altarului.

O singură dorință mai au bravii creștini uniți din Fărău: să-și capete un preot vrednic de așa biserică și de așa popor. Mila Arhiepiscopului, credem și noi, că nu-i va lăsa să aștepte prea mult, ca bucuria acestei parohii fruntașe să fie deplină. O merită într'adevăr!

Evanghelia Duminicii.

Duminea VII. după Rusalii,
Mateiu 9. 27—35.

Două minuni mari ale Mântuitorului nostru Isus Hristos ni-le povestește sfântul Mateiu în sfânta evanghelie de astăzi: vindecarea alor doi orbi și a unui mut îndrăcit.

Când Isus ieși din casa lui Iair, care era mai marele sinagogei din Capernaum și pe a cărui fiică o înviasă, doi orbi se luară după dânsul: „In vremea aceea trecând de acolo Isus, au mers după dânsul doi orbi, strigând: „Mântuiește-ne pe noi, fiul lui David!” Vestea despre minunile săvârșite de Isus se răspândise până departe. Mai ales învierea fiicei lui Iair trebuie să fi uimit mult pe Jidovi și să fi deșteptat în ei gândul, că cel care face aceste minuni trebuie să fie Mesia, pe care îl așteptau cu atâta nerăbdare. Din cuvintele: „Miluiește-ne pe noi, Fiul lui David”, pe cari le-au rostit orbii, se vede credința lor că Isus este fiul lui David, adică Mesia cel făgăduit, și că acest Mesia are puterea de a face minuni. În starea lor vrednică de compătimire ei se îndreaptă cu toată încrederea către Isus, cerându-i vindecare. Aceste cuvinte le-au rostit ei pe cale.

„Iară dacă a venit (Isus) în casă, s'au apropiat de dânsul orbii, și le-a zis lor Isus: „Credeti, că pot să fac eu aceasta”? Ei au zis lui: „Da, Doamne”. Atunci s'a atins de ochii lor, zicând: „După credința voastră să fie vouă”. Și s'au deschis ochii lor și le-a poruncit lor Isus, zicând: „Vedeți ca nimeni să nu știe”. Dar ei ieșind, l-au vestit pe dânsul în tot pământul acela”. Interesant e, cum cearcă Isus și a doua oară cre-

dința orbilor, și numai după ce ei o mărturisesc în chip cât se poate de frumos și de învederat îi vindecă pe dânsii. Întrebarea e că pentru ce a cerut Isus dela ei, să nu spună nimănui nimic. Unii sfinți Părinți sunt de părerea, că lăsa de aceea n'a voit să știe nimeni despre minunea aceasta, pentru că a voit să împedea strânsura prea mare de popor. Alții sunt de părerea că încă n'a sosit vremea ca Mântuitorul el este Mesia cel așteptat.

Orbii însă nu-l ascultă, ci îndată ce se văd cu vederea ochilor în rând, merg și spun tuturor că ei au fost orbi și că acum văd, și că aceasta le-a făcut-o lor Fiul lui David, Isus Hristos, Mesia cel făgăduit de proroci. Și dacă au făcut-o ei aceasta, n'au făcut-o din necultare, ci în semn de mulțămire.

„Iară după ce au eșit ei, iată au dat pe un om mut îndrăcit. Și după ce a scos pe dracul, a vorbit mutul. Și s'a mirat mulțimea, zicând: „Niciodată nu s'a arătat așa în Israil”. Iară fariseii ziceau: „Că domnul dracilor scoate pe draci”.

Dela mut nu cere credință Mântuitorul, pentru că el nu putea spune prin cuvinte ceea ce simțea înima sa și pentru că credința era înăbușită în el de duhul cel rău. Vindecarea îndrăcitului a pus în uimire întreg poporul. Numai fariseii, vestiți până-n ziua de astăzi pentru răutatea inimii lor, au început a cărti împotriva lui Isus și a spune către popor: „Că domnul dracilor scoate pe draci”. Isus nu le răspunde deocamdată, îi lasă să-și bată joc cum le place. Le-a răspuns însă totuși mai târziu, tot la sfântul Mateiu în cap 12 la stih 25, unde zice: „Toată împărăția care se împărțea (se desbină) întru sine, se va puțin și toată cetatea sau casa, ce se împărțea întru sine, nu va sta. Și dacă Satana scoate pe Satana, între sine s'a împărțiat: cum va sta așadar împărăția lui? Și dacă eu scot Belzebul scot dracii, fiii voștri (adecă preoții cari și ei scoteau dracii cu puterea lui Dumnezeu) cu cine-l scot? Pentru aceasta ei vor fi judecatorii voștri. Iară dacă eu scot dracii cu Spiritul lui Dumnezeu, a ajuns dar la voi împărăția lui Dumnezeu”.

Foia „UNIRII POPORULUI”.

Zile ploioase

De-o săptămână se pusese ploie necurmate. Băteau picuri grei și repezi, ca de sticlă; se cernea prin sită o bură deasă, se prelungeau așteptările din văzduh. În răstimpuri, vântul nevăzut, nesimțit pe pământ, lua pe aripi grămezi mari de neguri ce adormiseră ca niște uriași leneși pe muchile pădurilor, și le țara cu greutate de pe-o culme pe alta. Deseori se întuneca, se insera: izvorau din patru părți ale lumii nori negri, vineți; pe alocuri se părea că se pornește cu înec un rău de păcură de un negru albăstriu.

De pe câmp venea rar dăngănitul trist pustiu, al unui clopot dela turmele ce pășteau în apropiere. Prin sat își fierbeau necurmat apele cele patru pârâiașe. Văjăitul lor, nu știai bine de vine de jos ori de sus. Copii ștregari intrau până la genunchi, mai sus, în apele murdare, de răspândeau un miros de glod. De pe râsul ochilor, de pe gurițele larg deschise se puteau cunoaște că vorbeau.

Pe drum, prin ogrăzi răsăriau din bălțute, la fiecare picur, bălonașe mici care se spârgeau în grabă.

Oamenii așteptau cu silă pe supt șoproane, pe prispe. Ploaia asta le frânse în două prășitul păpușoiului, ce se îmburuena cu ziua ce trecea.

De două zile se putea deosebi o fierbere ciudată pe ulițele puștii mai înainte. Vecinii, vecinele treceau dintr'o curte într'alta, povestiau sub acoperișele porțitelor, opriau pe cineva în drum și întrebau ceva.

Pe-o vreme ca asta ești fericit dacă ai să cetești o carte. Niciodată se pare că nu poți pătrunde înțelesul șirurilor tipărite, c'ân astfel de vreme. Poate unde mohortrea deafară ne silește spre-o mai mare concentrare.

Nici nu băgai de seamă când se deschise ușa și-mi intră în casă un moș cu fața roșie, cu părul și spăncenele albe. În mâna dreaptă subțire, ținea ceva învălit într'o traistă.

— Sărutăm mâna, zise el apropiindu-se cu pași înceti.

— Sănătate și noroc, moș, Iliuț! Da ne ploaie! I-arătai să șadă.

— Nici că se poate altfel, părinte. Vei fi auzit și dumneata... zise el privindu-mă liniștit cu ochii lui albaștri.

— Ce s'aud, moșule?

— Ei, de bălaur. A căzut bălaurul pe hotarul Răhăului.

— „N'am auzit nimic”, zic eu.

— Ei, se poate? Tot satul vorbește. „A căzut eri, pe la prânz”. Vorbea liniștit, eu o convingere adâncă.

— „Și l-a văzut cineva?”

Moșul mă privi acum mirat cu un fel de dojană:

— Cum, doamne sfinte să nu-l văd? Satul

întreg l-a văzut! Să poate să nu-l fi văzut după ce a căzut pe hotarul lor, înalt cât turnul dela biserică, cu doi pui sugaci după el? Nu le-a stricat sămănăturile, tăvălindu-le toate pe unde a trecut?

— Nu mai spune, moș Iliuț, asta e o curată minune, zic.

— Și încă ce minune! E un semn dela Tatăl din cer pentru blăstămățiile oamenilor. Acum, ci-că au eșit tunarii din Bălgărad cu tunurile să-l împuște. „Mai mare nenorocire” săfârși moșul.

— „Pentru ce să fie nenorocire, dacă împușcă?”

El își înălță sprâncenele, mă privi cu neîncredere și zise:

— Dumneata știi, ca și mine, că de solă lui verzi nu se prinde nici un plumb. Dumneata să nu mă iei pe mine cu bătae de joc.

— Să mă ferească sfântul, moșule. Dacă iacă, nu știusem lucrul asta. Așa dar nu prinde gloanțele?

— Ei pot numai să-l sperie prin detunăturile lor. Bălaurul va crede că pocnește de biciu cel ce l-a scăpat din frâu, și va fugi să nu-l prindă. Va trece deci peste hotarul multor sate, și va fi prăpăd în holdele noastre. Le-a culcat la pământ și le-a spurcat, îmbătându-le cu puii lui sugaci.

— Și cine să-l fi scăpat din frâu, moș Iliuț?

— Cine altul de cât cel ce-l poartă, moș

Dar Isus n'a făcut numai minunile acestea, ci „*umbra*“, dupăcum ne spune evanghelistul, „*prin toate cetățile și orașele, învățând în adunările lor și propovăduind evanghelia împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor*“, dovedind prin aceasta că este adevăratul Mesia, cum însuși a zis despre sine, cu cuvintele prorocului Isaia: „*Spiritul Domnului peste mine, pentru că m'a uns, bine a vesti săracilor m'a trimis, a tămădui pe cei zdrobiți la inimă, a propovădui robilor slobozire și orbilor vedere, a slobozi pe cei sfârmați întru ușurare*“.

Din evanghelia de astăzi ar putea învăța și credincioșii de astăzi un lucru: să nu se laude când fac cuiva un bine. Isus a vindecat pe cei doi orbi, făcându-le prin aceasta un bine mai mare decât noi toți la oaltă, să zicem, într'o sută de ani, și cu toate acestea le-a poruncit lor să nu spună nimănui.

Noi dimpotrivă, când dăm doi-trei lei la o biserică săracă ori unui cersitor, dorim să ne știe și să ne laude toată lumea. Pentru ce atâta fală goală, pentru ce atâta laudă și mărire? Că doară dacă am făcut o faptă cu adevărat vrednică de laudă, să nu credem, că vor întârzia laudele, chiar fără voia noastră. Iar dacă fapta e iac'așa, zadarnic am vrea noi să ne știe toată lumea, că nime nu ni-a vestit-o, cel mult acela pe care-l obligăm la aceasta.

Dar mai vedem și altceva în sfânta evangheliă de astăzi. Orbii l-au vestit pe Isus în tot pământul acela, chiar și fără voia lui. Pentru ce? Pentru că fapta a fost vrednică de laudă. Așa să facem deci și noi. Când vedem o faptă bună, săvârșită de cineva, care din modestie vrea s'o țină ascunsă, s'o spunem la cât mai mulți, nu pentru că să fie acela laudat, ci pentru că pilda lui frumoasă s'o urmeze cât mai mulți.

IULIU MAIOR.

Lăcuste în județul Constanța. În partea de miazănoapte a județului Constanța au apărut mari roiuri de lăcuste, făcând mari pagube în semănăturile oamenilor.

Mulțumita dlui Iorga către Blăjeni.

Intors la București, după congresul Ligii Culturale, dl profesor N. Iorga a trimis Părintelui canonic Dr. Victor Macaveiu, președintele comitetului de organizare al serbărilor congresului, următoarea scrisoare, pe care o publicăm, în întregime, pentru ca să știe de ea și cetitorii noștri:

SCUMPE PĂRINTE MACAVEIU,

Călduros îți mulțumesc, în numele meu și al Ligii Culturale, pentru toate fraștile osteneți cheltuite cu primirea noastră și te rog a comunica aceleași recunoștințe sentimente tuturor aceluia, dela înalt Preasfințitul până la țărani admirabili din jurul Blăjului, cari au arătat așa de mișcător mulțumirea că ne-au putut vedea.

Cu durabile amintiri rămân al Sfinției Tale foarte indatorit.

N. IORGA.

La mănăstirea Bicsadului.

De vei călători prin partea de miazănoapte a Ardealului, prin Sălagiu, prin Satu-mare sau Maramureș, nu vei găsi om, care să nu știe despre mănăstirea Bicsadului. De patru ori la an aleargă poporul din acelea părți la aceasta mănăstire. E un loc de închinare, cum puține se află în țara noastră.

În eparhia Gherlei sunt trei mănăstiri mari: Bicsadul, Moisei și Nicula. Preasfinția Sa Episcopul Gherlei, Dr. Iuliu Hossu, are frumosul obicei, că merge an de an la toate trei. La Bicsad, la Sânpetru, la Nicula în August la ziua Adormirii, iar la Moisei în Septembrie, la ziua Nașterii Preacuratei Fecioare.

Numai cât în anul acesta vremea înainte de Sânpetru a fost ploioasă și cu ape mari. Cu toate acestea, măcară serbătoarea avea să fie numai Marți, — de Duminecă începură a sosi oameni; iar Luni seara o mulțime mare

forfotea pe lângă biserică și aștepta sosirea Arhiereului. Ochii lor se îndreptau de pe dealul mănăstirii în lungul drumului din vale, pe unde avea să vină. În sfârșit iată!... motorul se ivește, ajunge la urcus, găfăie, dar tot răsește, și iată oameni în fața Bisericii a preoților numeroși și a mulțimii credincioșilor. Primit cu cuvinte calde din partea călugărilor mănăstirii și a preoților, a răspuns Arhiereul, dar decât vorbele cari nu s'au auzit în tot locul, au grăit mai tare lacrimile, cari au tradat bucuria și mângăierea cea din lăuntru, pe care a simțit-o. Clipa de liniște și de luptă cu lacrimile a fost mai grăitoare, decât orice cuvinte.

S'a început Paraclisul, aceasta rugăciune fiască plină de mângăiere către Maica Domnului. Din belșugul inimii sale, Preasfinția Sa a grăit cu multă căldură despre vrednicia acestei Mame sfinte, indemnând pe toți la cinstirea și iubirea Ei. Seara pe la ora 9¹/₂ s'a isprăvit această mângăitoare slujbă.

Și a venit noaptea... Cine nu a petrecut vreodată noaptea la o mănăstire mare, când se adună acolo poporul, acela nu știe, cum e o astfel de noapte. Sus pe cer e liniștea adâncă și tăcută a stelelor. Jos însă e o mișcare, o viață neîntreruptă. Oamenii nu se mai văd limpede unii pe alții, dar cu atât mai bine se văd și se înțeleg sufletele. În întunerecul nopții, cerul e parcă mai aproape de pământ și sufletul mai aproape de Dumnezeu.

Privesc în jur... Deoparte văd o ceată de oameni, adunați grămadă spre odihnă, dormind cu capul pe străștele lor unul lângă altul. Sunt oameni din un sat... Dincolo alții tot așa... alt sat! Așa alte și alte cete... alte și alte sate! Dar nu toți dorm. Mulți stau în loc ori umbli printre ceialalți, vorbind într'olaltă; te apropii de ei și ascuți: sunt vorbe curate, bune, sfinte. Iată dincolo unele cete de bărbați, femei, copii, așternuți pe pământ, nu dorm. Unul dintre ei ține o lumină, altul citește dintr'o carte cu pietate; uneori se aud oftări adânci și câte-o mică exclamare. Dacă vei privi bine, vei vedea în ochii multor lacrimi.

Pe lângă biserică toată noaptea încunjură cete de bărbați, femei și copii între cântări

monarului? Asta se întâmplă adese, mai ales dacă îmbătrânește bălaurul și începe să puieze. El tăcu și scoase de sub suman traista în care avea ceva învâlit. Se ridică și mi-o puse pe masă.

— Acum te rugăm să ne faci o slujbă împotriva bălaurului, zise el. De puterea iadului se ține, — puterea lui Dumnezeu să-l biruiască.

— „Dar ce ai învâlit aici?“ îl întreb uimit.

— „Pământ“, îmi răspunde liniștit.

Pământ?

— Așa. Din patru părți de hotar. Și'n el am pus câte trei fire de grâu, trei de porumb, de in și cânepă, din sămânța de anul trecut, care acum rodește în hotarul nostru. În loc de tunuri — continuă el, așezându-se iar pe scaun — trebuia să începă de peste tot locul cu rugăciunile. Dihăniile astea, numai de lucru sfânt se înalță iar de unde au venit.

Iar se ridică în nori?

— Ba bine că nu! Ce crezi sfinția ta, să rămână mereu pe pământ, ce s'ar alege de noi? Da' se înalță de frica dumnezeieștilor rugăciuni. Și de pe-o coadă de nor, de undeva, șolomonarul îl pândește, îi aruncă frâul în cap, îl încalecă și la porunca lui Dumnezeu, îl cufundă iar în iezer.

— În iezerul de noi?

— Acolo și ori în care altul, în preajma căruia îl ajunge porunca A-tot-stăpânitorului.

— „Iată mi-auzi pe care nu le știam“, zisei, neștiind cum să nu-l supăr.

— Aș, te faci dumneata, părinte, că nu le știi! zâmbi cu bunătațe moșul. Dar ia să iei numai cartea în mână!

Chiar aici mă neure moș Iliuț; în tot molitvelnicul nu-i o singură slujbă pentru surparea bălaurului.

— „Ei, știam eu că glumești“, zise bătrânul zâmbind.

— Nu glumesc. E adevărat ce-ți spun.

— Poate să se fi pierdut cartea popii Andrei, spuse el cu teamă. Înainte de asta cu cincizeci de ani se mai coborise o spurcăciune de șarpe ca asta, atunci pe hotarul Roșiei. Și popa Andrei din trei molitve l-a silit să se înalțe, ca o vijelie în văzduh. El cetise dintr'o carte veche, cu scoarțe tari de lemn. Parcă le văd și acum: erau toate găurici de cari.

În loc de răspuns mă ridic și scot dintr'un dulap cartea cu pricina.

— Nu s'a pierdut, moș Iliuț. Dumneata știi, că ce se ține de parohie nu-i vee să se piardă.

Bătrânul se apropie, cercetă cartea cu deamănuntul.

— E asta. Aici este slujba pentru surparea balaurului.

I-am cetit, la cuprins, toate slujbele: de ciumă, de foc, de sabie, de gănganii. Dar slujba balaurului nu era.

— Ei, comedie, se poate? zise el. Mă privi un răstimp. Apoi, se vede, incredințându-se că nu-l mințean, zise cu silă:

— Poate mă înșel. Nu va fi asta, cartea E și mult de atunci. Cartea popii Andrei se va fi pierdut de bună seamă. Dar atunci, cum îți spun, cetise trei molitve și ne-a mântuit de primejdie.

— Pe hotarul dumneavoastră n'a ajuns?

— Nu! Să vezi numai cum s'a întâmplat, începu moș Iliuț. Pe vremea aceea trăiau la noi în sat doi boieri bătrâni, care erau cu turmele de oi la munte, pe hotarul nostru. Unul câte-o mie de plecători. Acum, într'o zi, găteau păcurarii prânzul. Răsturnaseră uamăliga din ceauș, luaseră lingurile în mână cei doi boieri, când se pomenesc cu un străin înaintea lor. Nime nu-l văzuse de unde venise. Răsări ca din pământ. Străinul se uită la ei și tace.

— Om ca toți oamenii? întreb eu.

— Om ca toți oamenii, răspunse moșul. Atât numai că tăcea. Se uita la cei doi boieri și tăcea. Boerii, pe semne pățiți, tăcură asemenea un răstimp de teamă să nu le rămână oile fără lapte. După o vreme, boierul cel mai bătrân se ridică:

— Nu-i prânzi cu noi om bun? îl întreabă pe străin.

Cela nu răspunse, ci se așază pe un cojoc și începu să mănânce. Până spre ojina cea bună a tot înghițit, încât golise stâna celor doi boieri de toate bunățile.

Se lăsă apoi pe spate și adormi ca orice om. Seara, boierul cel bătrân, iară:

— Nu-i cina cu noi, om bun?

Bolșevicii din Italia se neliniștesc.

De când cu venirea lui Mussolini la cărmă Italia, comuniștii (bolșevicii) italieni nu și-au mai scos capul de prin bărloagele lor ascunse. Acum însă poliția italiană a dat de urma unui plan ascuns al comuniștilor italieni, din care se vede că încă tot mai au nădejde, că iar va veni odată puterea pe mâna lor. În taină se pregătesc cu totfelul de planuri de revoluții împotriva fașciștilor ca să-i răstoarne dela putere și să le iee ei locul.

Se zice, că în acest scop cheltuiesc în fiecare lună peste 50 milioane de lire. Bani mulți și de mult preț, cari ar putea fi folosiți pentru ajutorarea celor săraci și năcăjiți. Dar nici Mussolini nu doarme și are ac și de cojocul lor.

Bulgaria împotriva României.

De o vreme încoace Bulgarii nu-și mai încap în piele. Țin aproape în fiecare săptămână câte o adunare de protestare împotriva noastră. În adunările de protestare din săptămâna trecută s'au spus multe minciuni despre noi: Că noi asuprim pe Bulgarii din Dobrogea, că nu știm cum să le facem viața de nesuferit și să-i alungăm din Țară, că am fi omorât nu mai puțin de 2045 de Bulgari, cu un cuvânt că noi suntem fiare sălbatice. La aceste adunări au luat parte zeci de mii de oameni, cari au strigat într'una: „Jos cu România! Piară Țara Românească!” Societatea culturală „Dobrogea”, care are de scop scoaterea Dobrogei de sub stăpânirea românească, a primit dela guvernul bulgar 3 miliarde leva, ca să ajutoreze pe Bulgarii dobrogeni.

Noi rămânem uimiți de aceste svonuri, cu atât mai vărtos, că nu ne putem închipui, ca acelaș guvern român, care face pe voia Ungurilor și Sașilor din Ardeal, să-i asuprească, ba să-i chiar omore, pe Bulgarii din Dobrogea. Și dacă-i chiar omorea, și încă pe 2045, auziam și noi ceva.

Bulgarii însă pregătesc calea unui război împotriva noastră.

Este Germania săracă?

Germania se tot plânge dela război încoace că este grozav de săracă. Și lumea a început s'o creadă. S'a și păcălit lumea în urma acestei credințe. Că banii Germanilor, despre cari credea lumea că vor avea preț cu vremea, au ajuns mai ieftini decât hârtia simplă, și astfel lumea care i-a cumpărat s'a păcălit și s'a păgubit. În schimb Germania și-a făcut bani noi, cari au valoarea aurului și ea a venit din nou în rând. Și așa a venit la cale de bine, încât numai în luna Martie a anului acestuia a avut un venit de 160 milioane mărci aur. Băgați însă bine de seamă că o marcă aur se plătește astăzi cu 53—55 lei.

Reîntorcerea lui Amundsen în Europa.

Amundsen, vestitul călător la Polul Nordic, s'a reîntors zilele trecute în Europa. Vreo 4 mii de persoane așteptau sosirea lui Amundsen și acelor ce au fost împreună cu el în marele balon „Norge”, iar 20 de aeroplane sburau în jurul locului, unde se aștepta sosirea lor. Marele învățat și cutezătorul călător avea o înfățișare obosită și se vedea pe fața lui dorul după odihnă. După sosire Amundsen a spus unui ziarist, că este obosit și că îi este dor să ajungă odată acasă. Totdeodată a spus că nu mai are de gând să întreprindă nouă călătorii la Polul Nordic.

O recunoștință înduioșătoare.

La Băile Sovata, peste drum dela hotel Ștefan, se ridică falnice două ville (case înconjurate cu flori în cari locuiesc domnii vara) nouă. Povestea uneia dintre aceste ville este așa de înduioșătoare, cum rar se aude în lumea necunoscătoare de astăzi. Iată povestea:

Di profesor dela universitatea din Cluj Dr. Iuliu Moldovan a cumpărat, dimpreună cu cumnatul său, câte un loc de casă la Băile Sovata. prof. Moldovan om sărac ca aproape toți profesorii, spunea prietinelor săi, că ar fi bun bucuros dacă în 10—15 ani ar putea ajunge la atâți bani ca să-și poată zidi o villă.

Vorba aceasta a auzit-o un medic, fost învățacel al profesorului Moldovan. Iute și-a făcut atunci planul să-l facă fericit pe profesorul lui. S'a întâlnit cu mai mulți foști conșcolari, astăzi toți medici, și le-a făcut propunerea, să adune dela toți foștii elevi ai profesorului Moldovan câte 4—5 mii de lei și să-i zidească fostului profesor o villă, unde să se odihnească după greaua muncă a anului. Așa sau și făcut și i-au zidit o villă mândră fostului lor profesor.

La începutul lui Iunie apoi cumnatul profesorului l-a chemat pe Dr. Iuliu Moldovan la feștania villei sale. Profesorul a venit. Când să între în villa cumnatu-so, bagă de seamă că și pe locul său de casă este o villă nouă. Cumnatul său s'a prefăcut și el că se miră, dar i-a spus, că vor vedea ei la urmă greșala.

Se începe feștania. După ce se gată, hai să se facă cu o cale feștanie și în villa cea cu pricina. Și vine și profesorul Moldovan cu ei, nebănuind nimic. Când preotul cântă „Mântuește Doamne poporul tău”, un fost elev de al profesorului Moldovan începe a vorbi. „Domnule profesor, noi elevii recunoscători ne-am hotărât să-ți mulțămim pentru multele și bunele învățături pe cari ni le-ai dat la universitate și am adunat bani și ți-am făcut o villă, a cărei cheie prin aceasta ți-o predăm”. Își poate închipui oricine, ce surprindere plăcută a avut profesorul Moldovan, care estăzi locuiește în villa sa proprie din Sovata.

Groznică bătaie alui Dumnezeu

asupra alor două comune ardelene.

Comunele Lona și Vlaha din județul Clujului nimicite de potop. — Mai mulți morți și răniți.

În noaptea de Sânziene s'a deslănțuit un adevărat potop asupra alor două comune din județul Cluj, asupra comunei Lona și Vlaha.

Era pe la orele 11 din noapte. Locuitorii durmeau din greu, pentru că dimineața să se apuce de lucru. Deodată a început o furtună, împreună cu fulgere și trăsnete, ploaia curgea nu ca cu cofa ci ca cu eiubărul. Nici potopul de pe vremea lui Noe n'a putut fi mai groznic. Prin mijlocul comunei curge un pârâș: „Valea Lonei”, care vara seacă aproape de tot. Dar de astă dată Valea Lonei și-a făcut de cap. A eșit din alvie, și a măturat tot ce a aflat în cale. Bleții oameni, cărora nici prin gând nu le-a trecut să vină Valea cu atâta turbare, s'au închis în case. Dar deodată au simțit că curge apa în casă, și înainte de a-și fi putut da seama ce se întâmplă, au fost târșiți de șuvoiul apelor. Nu se vedea nici mâna, oamenii nu știau unii de alții. Părinții au fost despărțiți de copii, și înecați. Numai din satul Lonea apele au înecat pe Caterina Dondoș, cu cei doi copii ai ei Katy și János, precum și pe văduva lui Ioan Tămaș cu fata ei Maria.

Dar mai sunt și alții cărora li-s'a pierdut urma. Căci sătenii din Lona au mai prias vreo 4 trupuri moarte din Vale. Cam 18—20 km.

patrați sunt nimiciți de tot. Nu mai sunt nici case, nici sămănături, nici porți, numai o tină groznică și tot felul de dărămături.

Femeia Maria Sabor, care numai zilele trecute a venit acasă dela clinica din Cluj, unde a fost operată, și-a pierdut sângurul ei copilăș de 5 ani. Iacob Tămaș și-a pierdut și mama și soția. E o jale în cele două comune cum mai rar să mai vezi.

Ce am învățat dela niște paseri.

— Ingrijirea bolnavilor și mângâierea celor prinși. —

Multe de toate se pot învăța dela animale și oamenii nici nu-și dau seama, în câte privințe sunt ele chiar mai bune decât oamenii.

Eram într'o vară la Țicmandru, o comună pe șoseaua ce duce dela Târgu-Murăș la Sighișoara. Socrii mei aveau multe rațe, cari zilnic își făceau plimbarea obișnuită pe șosea în sus și în jos. Un automobil care venea cu mare repeziune a dat printre rațe, iar pe una au prins-o roatele și i-au rupt un picior. Am adus-o în curte și am început a o lecu. Dar nu era modru de a-i tămădui piciorul. Nici de tăiat n'am vrut s'o tăiem, pentru că era lovită și astfel carnea i-ar fi fost roșie și prin urmare negustoasă. Am lăsat-o deci în curte, să vedem, ce se va alege de ea.

Îndată ce ne-am depărtat de lângă ea însă, s'au adunat celelalte rațe pe lângă bolnavă și au început a o guguli și a o mângâia. Ba o îngrijeau chiar și cu de ale mâncării, și trei zile cât am ținut-o în curte nici o clipită n'au lăsat-o singură, una ori două rațe erau pururea lângă ea.

Cu toții ne-am mirat, cu câtă gingășie s'au îngrijit soațele de bolnavă și ne-am gândit, că nici oamenii cei mai buni nu se îngrijesc cu afâta scumpătate de bolnavi, căci fie bolnavul cât de scump, tot îl mai lăsam câte o clipită singur, pe când aceste rațe nu au lăsat-o pe bolnavă nici barămi o clipită sângură.

O altă pildă tot pe atât de grăitoare am văzut la Sovata. Un cantonier dela gara cea mică a liniei Târgu Murăș-Praid a aflat în jurul căii ferate un pui de mierlă. L-a adus acasă ca să se joace cu el copiii. Mare a fost bucuria copiilor când l-au văzut. Îndată i-au și făcut o cușculie și au așezat-o în casă.

Într'o zi era soare frumos, cum rar s'a întâmplat în vara aceasta. Ușa era deschisă, iar puil de mierlă foarte se tânguia ca să meargă la aier. Au luat deci cușculia și au acățat-o afară înaintea ușii. Îndată ce s'a văzut puil de mierlă mai liber, a început a piscui. După câteva clipite s'au auzit cântecele alor două mierle. Puilul le răspundea într'una. Cântecul mierlelor devine tot mai duos. Mama și copiii se așează pe coridor și ascultă cu multă duioșie cântecul. Deodată bagă de seamă, că una din mierle vine cu mare repeziune spre cușculie și-i aduce de mâncare mierluței. După câteva clipite apare altă mierlă, și-i aduce și aceea de mâncare prisionerei. Și de atunci cele două mierle se îngrijesc regulat de puilul ajuns prisionier, îi aduc regulat de mâncare fragi, cireșe, smeură și alte bunătăți de ți-e mai mare dragul să le privești. Bine înțeles, că numai atunci îi aduc de mâncare, dându-i-o prin gratii, când nu este nimenea în jurul cușculiei. Și de atunci puilul trăiește ca un boier. Copiii însă s'au hotărât să-i sloboadă cât ce va ști sbura.

Iată cum putem învăța dela paseri îngrijirea bolnavilor și cercetarea și mângâierea celor prinși.

I. M.

□ □ RECLAMA □ □

□ □ este sufletul comerțului □ □

Citiți și răspândiți: „UNIREA POPORULUI”

Misiuni sfinte pe Câmpie.

În zilele de 26—27 Iunie s'au ținut în *Oroiul de Câmpie* misiuni sfinte. Bunul și blândul popor al Câmpiei, dând ascultare îndemnului harnicului preot On. Melinte Pop, a primit cu multă dragoste și bucurie pe părinții misionari: Victor Aron și Dr. Augustin Tatar.

Cu mic cu mare au alergat la predicile anunțate, ascultând cu deosebită luare aminte învățăturile sfinte și gustând cu indestulare mulțumirile curate, pe cari numai legea creștină le poate da sufletelor dornice de pace și adevăr. S'au mărturisit și cuminecat la 200—250 persoane.

Tot în aceleași zile s'au ținut misiuni în comuna *Cheța de Mureș*. Predicile le-a rostit Păr. Dr. Ioan Sâmpălean, canonic, având ca ajutor la spovedanii pe mai mulți preoți din jur. Creștinii din Cheța, foarte mulți chiar și dintre ortodocși, au ascultat cu cea mai mare bucurie învățăturile sfinte, s'au mărturisit și cuminecat.

În zilele de 28—29 Iunie s'au ținut de aceeași părinți misiuni sfinte în *Fechetaele Mădărașului* — filia Mădărașului —. Aici credincioșii — cam 200 familii — sunt împrăștiati pe hotar la 6—7 km. depărtare de bisericuța de lemn.

Era înduioșitor, să vezi pe acești cucernici creștini cum alergau la chemarea clopotului spre biserică, îmbrăcați de sărbătoare, aducându-și merinde în traistă și lăsându-și gospodăria în grija copiilor ori a bătrânilor, cari nu se pot mișca de-acasă.

S'au mărturisit și cuminecat la 300—350 persoane.

Mijlocul cel mai potrivit de-a curma neînțelegerile și tulburările de cari au fost cuprinse satele noastre pașnice în timpul alegerilor este vestirea cuvântului lui Dumnezeu.

Știrile Săptămânii

Oraș inecat. În America de mijloc, în statul Mexico, este orașul Leone, chiar pe țărmul mării, care este întărit cu diguri. În urma multelor ploi din anul acesta digurile au slăbit, valurile sălbatece ale mării le-au rupt, așa că apa mării a năvălit în oraș, ridicându-se la o înălțime de 2 metri și jumătate. Cei mai mulți oameni au perit în valuri.

Avem o roadă bună și chiar întrecătoare. Cu toate ploile cele neconținente roada din anul acesta este neașteptat de bună. Atât grăul cât și cucuruzul este foarte frumos. Bine înțeles că în unele părți apele au stricat foarte mult, dar aceasta nu se simțește în țara întreagă.

Ca dovadă, că roada este foarte bună avem faptul că numai în cele din urmă 15 zile din luna Mai s'au exportat 6500 vagoane de grâu, 6000 vagoane cucuruz, 1500 vagoane ovăs și 1000 vagoane orz.

Nu este om cinstit acela, care nu vrea să plătească abonamentul la gazetă. A cetă gazeta și a nu plăti, a face deci cu voia pagubă cuiva, și încă unor oameni săraci, este cât se poate de lucru slab.

Încă una șoadă. Legea cea nouă despre alegerile de deputați și senatori prevede pedepsirea tuturor alegătorilor cari n'au mers la votare fără de a fi fost bolnavi ori altfel împiedecați. Legea-i lege și noi trebuie s'o ți-

nem și s'o respectăm. Dar vine altceva la mijloc. În unele părți jandarmii au împiedecat pe oameni să meargă la votare, și anume pe aceia, despre cari se știa că nu vor vota cu guvernul. Ei bine acești alegători totuși să fie pedepsiți? Asta nu merge, și noi credem că guvernul va înțelege-o aceasta și nu va face o nedreptate așa de mare.

Iarăși calendarul vechiu. Am fost arătat într'un număr mai vechi al gazetei noastre că guvernul Averescu a dat voie Basarabenilor să se folosească iarăși de calendarul cel vechi. Paștile, Ispasul și Rusaliile așa le-au și sărbătorit Basarabenii. Bine înțeles că prin aceasta s'a făcut mare neliniște și zarvă în toată țara. Sfântul Sinod al bisericii ortodoxe române a ținut acuma o ședință în care a protestat împotriva ordinațiunii guvernului și a cerut ca să nu se mai mestece guvernul în treburile bisericești. Să vedem acuma ce va zice la toate acestea guvernul.

Hoți cari vreau să-și scape soții din robie. La Brăila s'a întâmplat un lucru, ca și care mai rar am auzit. Niște hoți îndrăzneți au mers adecă la temnița din Galați, au prins paznicii și au început să deschidă ușile temniței ca să le dea drumul robilor. Spre noroc un paznic a băgat de seamă ceea ce voiau să facă hoții, a fugit iute la telefon și a cerut ajutorul poliției. Până au ajuns hoții la el, bietul paznic s'a urcat pe coperiș și a luat-o la sănătoasa, căci nu avea ce face în fața alor vreo 30 de hoți. Dar poliția a venit și a început a-i încunjura. Erau însă numai vreo 4 polițiști în fața alor 30 de hoți și alor 140—150 de robi, cari se vedeau acuma slobozi. Unul dintre polițiști a fugit iute la casarma din vecinătate, iară hoții, văzând primejdia, s'au împrăștiat.

Parchetul a pornit cercetare. Suntem curioși să vedem cine sunt hoții îndrăzneți, de când s'au înțeles cu robii, și cari paznici le-au înlesnit munca. Că noi bănuim o înțelegere între hoți și paznici.

Ciocniri de trenuri în Ardeal. Noaptea de Sâmbătă spre Duminecă, 26—27 Iunie, a fost foarte nenorocoasă pentru C. F. R. Pe linia Câmpia Turdei—Cluj, între stațiile Cojocna Gara și Cojocna Tunel s'a întâmplat o groaznică ciocnire de trenuri. Din neglijența unui impiegat care dăduse cale liberă unui tren de marfă, deși el singur dăduse drum liber unui alt tren, deasemenea de marfă, amândouă trenurile s'au ciocnit. Cele două locomotive au intrat una în alta, 14 vagoane, încărcate cu mărfuri de tot felul, s'au prăbușit sfărâmându-se. Cei mai mulți frânari au sărit de pe tren, cei cari au rămas la locul lor au murit. Pagubele trec de trei milioane.

Între stațiile Năsăud și Salva trenul de marfă Nr. 4312 s'a rupt în două. Vagoanele din coada trenului au apucat pe deal la vale și au deraiat. Cinci din ele, încărcate cu mărfuri, s'au răsturnat în șanțul de lângă linie.

În aceeași noapte 79 de vagoane au fost împinse de către o locomotivă din stația Ștefănești. Dar deodată s'a rupt. Un număr de vagoane s'au oprit tocmai în halta Răbiu, unde 14 din ele au deraiat, iară 6 s'au sfărâmat.

Într'o singură noapte trei nenorociri, cu pagube de cel puțin 8 milioane lei!

Uclși de trăsnet. În ziua de 2 Iulie învățătorul Hariton, directorul școlii primare din comuna Gargalac, de lângă Cavarna (Dobrogea), a plecat cu căruța spre Cavarna în tovărășia factorului postal Valeiu Vaiceiu. I-a surprins o ploaie însoțită de fulgere și trăsnete. Deodată trăsnetul a căzut asupra bietilor oameni, omorând pe învățătorul Hariton și rănind greu pe factorul postal. Băiatul Constantin Ion Picu

din comuna Ciuperceeni-Nouă de lângă Craiova, a fost trăsnet în vreme ce se afla cu vitele la pășune. A murit într'o singură clipită.

17 sătenii otrăviți cu ciuperca. În urma ploilor numeroși locuitori din comuna Dăbuleni, de lângă orașul Corabia, au plecat cu vitele la pășunat la pădure. Sătenii au cules ciuperca și cătră seară s'au întors în satele lor. A doua zi dimineața locuitorul Mitu Gherlan dimpreună cu cei trei copii ai săi au fost aflați morți. Tot așa au murit și Paraschiv Gheorghe și Dobic Suniona, împreună cu cei patru copii ai lor. Femeia Ioana Ștefan Pascu Crețu, în vârstă de 37 de ani, s'a chinuit două zile și două nopți, după cari a încetat și ea din viață. Săteanul Ion G. Simion în vârstă de 45 de ani, tată a cinci copii, a murit după 24 de ore, în chinuri îngrozitoare. Doi dintre copiii săi, anume Ștefan și Leana, trag de moarte. De asemenea este pe moarte și soția lui, anume Catalina. Trei dintre copiii lui Ion G. Simion, anume Stana de 13 ani, Catalina de 18 ani și Ioana de 7 ani, au murit după 16 ore de suferință.

Au murit cu totul până acuma 14 inși, iar 3 trag de moarte.

Cutremure de pământ. În ziua de 27 Iunie s'au întâmplat mari cutremure de pământ pe insulele grecești, pricinuind pagube foarte mari. Cutremurul a ținut cam 50 de secunde. Turnul care luminează intrarea în mare pe insula Rodos s'a dărâmat, îngropând sub sine și pe pazitor. Pe insula Creta pământul s'a crepat în multe locuri, iar în orașul Candia a izbucnit mai multe focuri în urma cutremurelor. Cutremurele s'au simțit și în Egipt, și anume în Alexandria, Port Said și la Ismail. La Ierusalim s'au dărâmat mai multe case, perit și mai mulți oameni. La Dii și Arhanghelo au fost dărâmate peste 600 de case. Același cutremur s'a resimțit și în Anatolia de miazăzi, când pagube de peste 100 milioane lire turcești.

Un proces care ține de 599 ani. Zilele trecute s'a judecat în orașul Aix de Provence un proces care durează de 599 de ani. Patru sate din jurul orașului Nisa au părțit pe prinții de Anjou pentru un pășunat pe care ele îl credeau că e al lor. De șase veacuri se tot pertractează procesul, și abia în zilele trecute s'a ajuns la sentință, care a fost în favorul celor patru comune. Numai Dumnezeu știe însă cât o fi costat acest proces.

Ce aduce tăierea părului scurt. Moda părului scurt la femei are o sumedenie de dușmani. Printre aceștia se numără și funcționarul de cale ferată în Franța, Jean Godardin.

Soția sa îl anunță într'o bună zi, că-și va tăia părul, scurt.

— Te opresc, ca la patruzeci de ani să te faci de răsul lumii cu părul tău scurt.

— Or cum, eu tot am să-l taiu.

— Dacă îți tai părul — eu îmi voi tăia capul.

Femeia a răs cu hohot la această amenințare și a plecat de-acasă.

Se duse deodată la un coafor, după o jumătate de oră s'a întors cu părul tăiat, scurt, după modă.

Godardin, când a văzut-o n'a spus o vorbă și a plecat de-acasă, îndreptându-se spre gară. Acolo a așteptat acceleratul, aruncându-se în fața lui în așa mod, încât roțile trenului i-au tăiat capul.

Testamentul ciudat al unui profesor ungar din Budapesta. La Budapesta s'a stins mai zilele trecute profesorul universitar Dr. Bársony Yános, cunoscut în deosebire în Ungaria nu numai pentru știința sa medicală

ci și pentru dușmănia sa față de tot ce e jidovesc. În testamentul său acest profesor lasă întreagă averea sa, destul de mare, aungurei sale fice, Eva. Dar spune cu limbă de moarte, că numai așa, dacă Dșoara Eva se va mărita după un astfel de bărbat, care n'are nici după mamă nici după tată nici un strop de sânge jidovesc în vinele sale. În caz contrar Dșoara Eva va primi numai partea ce i-se cuvine după lege, iar restul se va da jumătate rudeniilor iar cealaltă jumătate cliniceii de femei pentru burse studentești.

Dna Bársony, soția mortului, a cerut tribunalului să nimicească testamentul, deoarece conține o condiție care este aproape cu neputință de împlinit în Budapesta jidovită de astăzi. Arată între altele că chiar fratele mortului, căruia i-ar reveni o parte din moștenire, este însurat cu o jidovoaică. Procesul se va judeca în 7 Octomvrie și va fi foarte interesant.

Un teatralist s'a făcut călugăr.
Renumitul teatralist italian, baritonul Mattia Battistini, a intrat în mănăstirea de călugări spanioli din Roma, Trastevere. El este de 48 de ani teatralist, a pășit pe scenă mai întâi la 11 Decemvrie 1878.

PETUL BANILOR:

1 franc francez se plătește cu	6 Lei 10 b.
1 liră sterlină " "	1050 " "
1 dolar " "	216 " "
1 franc elvețian " "	41 " "
1 liră italiană " "	8 " "
1 franc belgian " "	6 " 20 "
1 coroană cehoslovacă se plătește	6 " 50 "
1 zlot polonez se plătește cu	27 " "
1 dinar se plătește cu	4 " 75 "
1 leva " " "	1 " 85 "
1 marcă aur se plătește	53 " 60 "
100 coroane ungare se plătește cu	— " 32 "

CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE

Ce lucrează un gospodar cuminte

în luna Iulie.

Pe acasă și în curte. Reparează și curăță șura și podul. Intoarce semințele înmagazinate, să nu se încălzească. Cară bucatele de pe câmp. La cărat, pune pe leasa carului rogojine, să nu cadă jos grăunțele. Adunăm grăunțele ce se scutură la cărat și descărcat, căci sunt celea mai coapte și sunt bune de semință. Aerisează pivnița și o ține cât se poate de rece.

În grajd. Grijește caii să nu mânânce fân proaspăt, căci se îmbolnăvesc de stomac. Udă grămada de gunoi și pune deasupra și un strat de pământ. Tunde mieii și lasă berbeci la oile ce vrei să fete în Decemvrie. În luna aceasta încep călduri mai mari, de aceea vițelii mici nu-i mai lasă pe câmp ci li ține acasă.

În grădina. Plivește și sapă legumele. Dacă e secetă mare, udă legumele, cari au să mai crească. Pe vreme uscată scoate usturoiul, iar cam pe la Sf. Ilie scoate arpagicul și îl înținde la soare. Adună semință coaptă de ridichi, ceapă, napi și varză. Intoarce piepenii și dacă e secetă îi udă. Pentru trebuințele de toamnă, seamănă salată cu căpățină și ridichi.

Desface legătura la pomii olțuiți mai înainte. Udă pomii sădiți din primăvară. Sapă în jurul pomilor cu rod mult. Pune proptele la crengile prea încărcate de poame. Taie lăstarii sălbatici. Înălătură poamele vermănoase și celea atăcate de boale.

Curăță trandafirii și taie lăstarile de măcieș. Adună semință de flori.

Pe câmp. Isprăvește prășitul cucuruzului, căci începe secerișul. Seceră grăul, la vreme, să nu fie prea copt, căci se scutură multe și nici făina nu e cu spor la aluat. După se-

ceratul grăului, ară miriștea și o seamănă cu mazărice sau cucuruz des pentru nutreț la vite. În miriștea proaspătă lasă să pășuneze mai întâi vite cornute și numai după aceea oi, căci sunt multe buruieni veninoase, cari strică oilor, dacă ele pasc mai întâi.

Cosește a doua oră luțerna și nutrețul verde — borceagul — și grijește să se uște bine, să nu se sdrobească.

Smulge cânepa și inul.

Locurile goale din vii le sapă și le seamănă cu ceva semințe, să nu stea nefolosite. Sapă via și adună mult pământ le rădăcina vițelor. Frunzele de pe dedesupt și ramurile lungi, le rupe.

Face pregătirile pentru culesul și uscatul tutunului

Vânează găște și rațe sălbatică, sitari nagăți și alte păsări de apă.

Cum umblă vremea.

În Europa. În Rusia și în părțile apusene ale Europei temperatura e scăzută. În Nordul Rusiei termometrul arată 0 grade. În celelalte părți ale Europei căldura a crescut.

Ploi au căzut prin mijloc și prin părțile de miază zi ale Europei,

În România, Timpul e frumos în cea mai mare parte a țării. Vânturi ușoare au suflat din diferite părți. Căldura a crescut. La București termometrul arată 24 grade căldură.

Se prevede timp frumos, cu cerul senin. Vânturi slabe din diferite părți. Căldura în creștere.

FEL DE FEL.

Bogății mari în Ardeal. În județul Hunedoara, aproape de stația de cale ferată dela Pui și comuna Cioclovina. În marginea acestei comune se află o peșteră, a cărei fund până acum încă n'a fost atins.

Făcându-se cercetări mai amănunțite s'a găsit, că în aceasta peșteră sunt cantități foarte mari de guano — un fel de gunoi produs de stolurile de lilieci, cari se adăpostesc în astfel de locuri tainice.

Acest gunoi de lilieci e un îngrășământ neprețuit pentru pământul arător.

Se spune, că acestea zăcăminte mari de gunoi au fost descoperite încă de trupele germane pe vremea războiului, dar n'au avut timp să le scoată și să le folosească.

Acum mai de curând s'a format o societate, care va scoate bogățiile de gunoi din aceste peșteri.

Scăderea taxelor vamale de export la vite. Se știe, că pentru vitele vândute peste graniță trebuia să se plătească taxe foarte mari. Printr'un decret publicat în Monitorul Oficial aceste taxe acum au fost scăzute, și anume pentru boi, bivoli, vaci, tauri la 4000 Lei de cap; pentru porci la 600 Lei de cap, iar pentru carne tăiată de vite și de porci la 5 lei de kgr.

Prețul aurului și a argintului. Comisiunea de pe lângă Ministerul de industrie și comerț a statorit următoarele prețuri pentru aurul și argintul din țară: aurul 172,504 Lei de kgr. argintul 5084 Lei de kgr.

Drumuri noue în Ardeal. În curând se va începe construirea de drumuri noue în Transilvania. Cel dintâi drum nou ce se face, va fi acela care va trece dela Teluș pe la Mogoș până la Abrud. Acesta va ajuta ieșirea la șes a multelor sate românești din munți.

Pentru legarea drumurilor din vechiul Regat cu cele din Ardeal, se va pune în rând drumul dintre Giurgeu și Bicaz.

Alegerea grăului celui mai bun. La Ministerul de agricultură s'a format o Comisie care va avea să cerceteze mijloacele prin cari s'ar putea produce grăul cel mai ales și s'ar putea împărți cultivatorilor de grâu, numai semința de grâu ales. În chipul acesta vom ajunge să avem în țară numai grâu de cel bun pe care cumpărătorii îl vor căuta cu tot prețul.

Neputința găinilor de a oua. Se întâmplă adeseori, că o găină nu poate oua, așa că oul se oprește la capătul mașului gros. Mașul cel gros iese afară și de multe ori e cu sânge. Celelalte găini, crezând că e vre-o rămă, încep a-l pișca, producând găinii mare durere. Găina bolnavă se așează la un loc cald. Mașul ieșit se spală cu apă caldă, după ce s'a uscat se unge cu unt de lemn și se așează la loc. Ungându-se mașul, oul iese îndată.

Dacă oul vine deacmezișul, se unge degetul cel mic cu unt de lemn și se împinge oul așa ca să se întoarcă cu capetul ascuțit spre ieșire. Rana se spală cu puțină apă caldă.

Cobea la găini. E o boală care se face la găini în gură. Anume vârful limbii se acopere cu o materie tare și gălbuie în forma unui toc.

Găina își sbârleşte penele și nu mai poate să mânânce.

Lecuirea e ușoară. Se deschide ciocul găinii, se trage încet tocul de pe limbă și dacă s'a rănit cumva limba, se unge cu piatră acră

Mântuiți-vă sufletele!

Aceasta este datorința decăpetenie a fiecărui creștin. Nimenea nu va putea ajunge la scopul său adevărat, la ținta adevărată a vieții sale, dacă nu va face tot ce-i stă în putință pentru a-și mântui sufletul.

Pentru ajungerea acestui scop e foarte bine dacă cetim cărți de cuprins religios, cari ne arată calea spre pocăință. Foarte potrivite pentru aceasta sunt:

„Cărțile Bunului Creștin“

scrise de pâr. profesor Iuliu Maior, pe înțelesul tuturor, întretesute cu pilde și asemănări din Sfânta Scriptură, din scrierile sfinților Părinți și din viața de toate zilele. Aceste cărțicele sunt menite să fie cetite de toată lumea, dar mai cu seamă de *plugarul nostru*, care este talpa țării, și care, prin ele, se va alipi tot mai mult de Dumnezeu și de biserică, de aceste invoare dătătoare de viață.

În „Cărțile Bunului Creștin“, veți afla mângâierea în năcazuri și neferici, îmbărbătare în lupta grea a vieții, întărirea în desnădejde și îndrumare bună și sigură în clipitele de îndoială.

„Cărțile Bunului Creștin“ cuprind câte 64 pagini și sunt foarte ieftine, așa că le poate cumpăra și cel mai sărac om.

Până acum au apărut 5 cărțicele, și anume:

Nr. 1. Despre păcat (nu mai este, dar la cerere o vom tipări a doua oră).

Nr. 2. Fieți desdăvârșiți, costă 5 lei.

Nr. 3. Bolșevicii și biserică (nu mai sunt decât puține exemplare), prețul 5 lei.

Nr. 4. Darul lui Dumnezeu, prețul 6 lei.

Nr. 5. Adevărata fericire, prețul 6 lei.

Cereți-le dela „*Librăria Seminarului din Blaj*“, adăugând și 50 de bani pentru post.

Nici un creștin să nu se lase fără de „Cărțile Bunului Creștin“!

Direcțiunea Internatului de fete — Blaj.

Nr. 22—1926.

Concurs

de primire la Internatul Vancean de fete.

Preaveneratul Consistor Arhiepiscopesc cu Ordinul Nr. 3406 din 26 Iunie 1926 publică concurs de primire pe anul școlar 1926/7 la Internatul Vancean de fete cu termenul de 10 Aug. 1926, pe lângă următoarele condițiuni:

1. Taxa pe anul școlar 1926/7 face 12.500 lei. Această se va plăti în trei rate și anume: la începutul anului școlar 4500 lei, 4500 la 1 Ian. 1927, iar 3500 lei la 1 Apr. 1927. — Pentru cazul, că în decursul anului prețurile s'ar urca simțitor față de cele curente, Consistorul își rezervă dreptul de-a impune o suprataxă corespunzătoare.

2. Elevele noi ale Internatului vor mai solvi la înscriere o taxă de 200 lei.

3. Fiecare elevă trebuie să aducă cu sine — fiind altfel refuzată, — la primire următoarele: (trei) 3 haine de purtat și una vânătă de lână, 2 șorțuri negre de clot cu mâneci, 2 șorțuri pentru bucătărie, 1 șal de lână, 2 năfrâmi, 1 paltón bun de iarnă și o manta de toamnă și primăvară, 2—3 părechi de încălțăminte bune, păpuci de odaie, 6 păr. ciorapi, 6 cămeși de zi, 4 de noapte, 6 batiste, 3 fuste și 1 jupon, 4 p. pantalonasi, 4 ștergare de față, 4 ștergătoare de lighean, 4 servete și 2 ștergare pentru bucătărie, tacâmuri, 1 lighean, 1 păhar, ulciță de tinichea, piepten, perie de haine, de încălțăminte și de dinți, 1 saltea de paie, 2 cearceafuri de pus pe saltea, 1 plapomă și 2 fețe de plapomă, 2 perini și 4 fețe de perină, 1 tol și acoperitoare de pat albă de giolgiu 160x140 cm. Pe toate rufe și hainele să se coase cu arniciu roșu numele întreg al elevei. E cu totul interzis orice ar arăta înclinare spre lux, bijuterii, haine etc. E obligator pentru fiecare elevă uniformă constatătoare din bluză albă matroz și fustă vânătă plisată.

4. Părinții sau tutorii elevelor se vor obliga în cererea de primire, că vor împlini exact aceste condițiuni. Pentru cele cari n'au fost anul trecut eleve ale Internatului, se va alătura la petiție și extras de botez și certificat școlar.

5. La cerere se va alătura și câte un plic timbrat (recomandat) de mărime potrivită, purtând adresa exactă a petiționarului, pentru a se putea da răspuns de urgență.

6. Cererile se adresează Prea Ven. Consistor și se trimit de drept la Direcțiunea Internatului.

Blaj, la 5 Iulie 1926.

Direcțiunea Internatului
Vancean de fete.

Redactor responsabil IULIU MAIOR

Atelier de pantofărie modernă
și ortopedică, în curte la

IOAN BLAGA

sub conducerea

DLUI GEORGE GADA,

absolvent al mai multor cursuri
de specialitate în bransa panto-
făriei, diplomat în ortopedie.Se execută prompt și pe lângă
garanță orice lucru în bransa
pantofăriei. — Se garantează și
pentru cele mai gingașe picioare

(162) 15—?

Prăvălie de vânzare

In mijlocul comunei Lupșa, (posta și gara în loc, pe calea ferată ce duce dela Turda la Abrud), jud. Turda-Arieș se vinde, din mână liberă și din motive familiare, o prăvălie de manufactură și coloniale, cu întreg aranjamentul.

Prăvălia are și licență pentru tutun și sare.

In legătură cu prăvălia se vinde și localul, constător din 4 camere, culină, magazie pentru fier și cereale, 3 pivnițe mari, grajduri, șură, curte și grădină.

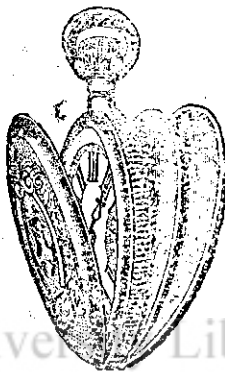
Condițiile de vânzare se pot afla la administrația gazetei noastre.

(185) 3—3

M. FRIEDMAN

Ceasornicar în Blaj

Are cele mai moderne oroloage și giuvaeruricale cu cele mai scăzute prețuri de zi.

REPARĂ
CEASURI
AMERICANE

precum și orice fel de ceasuri și scule prețioase, în timpul cel mai scurt.

CUMPARĂ:

aur, argint, platină, pietrii scumpe, dinți de aur, cu celea mai bune prețuri de zi.

VINDE:

Juvaeruricale, Ceasuri de buzunar și ceasuri eu pendul, cari se pot plăti în timp de trei (3) luni.

7—2 (179)

Nicolae Baciu

măestru pantofar — BLAJ.

Atelier fondat la 1902 și premiat la expoziția pânșarilor din Győr cu medalie și diplomă de recunoștință în anul 1908.

pregătește tot felul de ghete și pantofi fini și moderni, și tot felul de ghete simple din material tare.

(124) 25—52

Se caută cantor

Biserica românească unită din Deva, județul Hunedoara, caută un cantor bun, Biserica ar dori mai cu seamă un vătător începător, care, la cerere ar putea fi detașat cu școala la Deva.

A se adresa la dl avocat Dr. Eugen Tătar, curatorul bisericii române unite din Deva.

2—2 (188)

O garnitură de îmblătit

Motor cu benzină de 6 Pu-
teri, batoză, firez și toate
celea de lipsă, în stare
bună, se află de vânzare la

Petru Gabriel
Str. Călărășilor, în Blaj.

2—3 (140)

Publicațiune

In strada sub promenadă Nr. 169, se află o casă solidă, cu 3 camere, culină, și supra edificate, de vânzare. Informațiuni la primăria orașului de reședință Blaj.

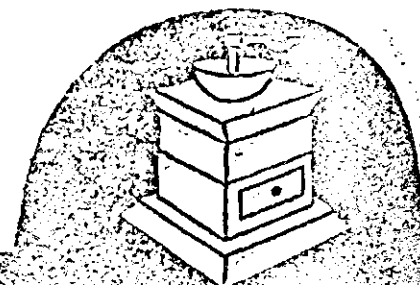
1—2 (19)

Cine dorește

marfă bună, să cumpere ceteze cu incredere depozitul de piele a lui IOAN BLAGA din Blaj, unde se află tot felul de talpă de piele pentru încălțăminte și opinci, marfă digenă și străină, accesorii pentru pantofari. Prețuri scăzute! — Marfă bună!

(111) 12—?

Oricine are ceva de vândut ori de cumpărat, să publice în „Unirea Poporului”, prin ajutorul căreia s'au făcut până acum mai multe târguri bune. Prețurile de publicare se află în fruntea gazetei, la partea dreaptă, și este mai ieftin decât al tuturor gazetelor din țară. Banii se trimit înainte.

Avertisment

Există imitațiuni, al căror ambalaj seamănă foarte mult cu cel al Veritabilului Franck cu Rășnița de cafea, însă calitatea acestor imitațiuni este mult inferioară acestuia. Vă avertizăm de atare imitațiuni, dacă cereți în mod explicit

Veritabil Franck
cu Rășnița de cafea

HEINRICH FRANCK SÖHNE S.A. BUCUREȘTI-BRAȘOV

481

1—12 (187)